

חג השבועות

בערב החג להוסיף בצדקה ובאופן דפתיחה חדשה

א. צריך להיות בערב חג השבועות, הוספה מיוחדת בנתינת הצדקה, ועד שנתינת הצדקה ביום זה תהי' באופן של פתיחה חדשה, דעל ידי פתיחה זו נעשה גם הוספה בההשפעה מידו הפתוחה? בנוגע לכל הענינים³.

ב. במשך היום דה' סיון יתבוננו בהענין הדקדמת נעשה לנשמע, התבוננות המתאימה שמביאה לידי פועל, שבכל ענין דעבודת ה', צריך לכל לראש לקיימו בפועל (נעשה), ולאחרי זה להבין את הענין בחב"ד שלו (נשמע)⁴.

לאמר כל התיקון ולהשפיע על אחרים לעשות כן

ג. יש לעורר אודות אמירת תיקון, שגם אלו שלא הקפידו בזה בעבר מחמת שרצו ללמוד תורה בעיון דוקא...⁵ יאמרו את כל התיקון מתחילתו ועד סופו [כי, ההכנה האמיתית לקבלת התורה היא - ע"י "תיקון ליל שבועות"⁶].

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) מאמר ד"ה אנכי ה' אלקיך, תשמ"ט - התוועדיות ע' 255: "דזה שבכל שנה צריך להוסיף בההכנות למ"ת וקבלת התורה, נכלל בזה גם הוספה בג' העמודים שעליהם העולם עומד, תורה עבודה וגמ"ח. ובפרט בצדקה וכו'".
2) שם: "המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".
3) שם.

4) מאמר ד"ה אנכי ה' אלקיך תשמ"ט - התוועדיות ע' 254: "...שהיא ההכנה העיקרית למתן תורה כמובן גם מזה שהכנה זו הדקדמת נעשה לנשמע היא בחמישי בסיון שהוא הערב של שני בסיון שבו נתנה התורה. . . ואף שיום זה (חמישי בסיון) הוא ערב י"ט שישנם בו כמה טרדות דהכנות צרכי החג, הרי. . . אין שליטה (כ"כ) להצד שכנגד, ולכן הוא זמן המוכשר לעשות הכל לטובת לימוד התורה והעבודה כו'".

5) ראה ש"פ במדבר תשמ"ח התוועדיות ע' 409: "ולהוציא מדעתם של אלו הטוענים לשם מה 'לבזבז הזמן' שבביל אמירת ה'תיקון', הרי, יכולים לנצל את הזמן ללמוד בעיון המשך ע"ב... או ענין כו"ב בפנימיות התורה, במקום "לומר" תיקון, עד למנין המצוות, - מנין דייקא, שכן, בדרך כלל, כשמגיעים למנין המצוות (בסוף הלילה, כחשובים כבר אודות הליכה למקוה, והכנה לתפילה, עד לשמיעת עשרת הדברות) - כבר עייפיים, ובמילא, לא יכולים להתבונן בתוכנם של המצוות [ועאכ"כ תוכנם הרוחני, כמו: מצות פרו ורבו - שכל יהודי צריך לעשות יהודי נוסף, זכר ונקבה, כלומר, לעשות יהודי שהוא בבחינת "משפיע", ולעשות יהודי שהוא בבחינת "מקבל"]. כי אם **למנותם בלבד**".

6) ש"פ במדבר תשמ"ח התוועדיות ע' 409: "אשר מעלתו מודגשת בשמו אשר יקראו לו ע"פ מנהג ישראל (תורה היא) - "תיקון ליל שבועות"!"

ראה ראשי דברים מהתוועדות יום ב' דחג השבועות תנש"א: "שמה שנקרא בפוסקים בשם "תיקון" מובן, שענינו הוא לתקן את כל הענינים הצריכים תיקון כו'".
וראה ראשי דברים מהתוועדות (ב') ש"פ נשא, י"ב סיון תנש"א: "עד לחג השבועות שבו אומרים "תיקון ליל שבועות", שכולל גם התיקון ושלימות דכל הענינים ובאופן דנצחיות. [וענין זה נזכר בספר יצירה ונאמר גם ב"תיקון ליל שבועות" שרומז גם לתיקון ושלימות כל הענינים מתוך תענוג]."

7) ראשי דברים משיחת ש"פ במדבר ה' סיון תנש"א: "[שכולל הן תושב"כ והן תושבע"פ. . . ועד לסימו במנין המצות וכו'] . . . לא תובעים מכל א' שיאמר תיקון פעמיים, גם בליל ב' . . . הנהגה זו מצינו אצל ר' הלל פאריטשער, שלהיותו מהדר גדול ודייקן גדול במצוות כו' אמר תיקון גם בליל ב' דחג השבועות, ובודאי מצא ענין בזה. אף אל פי שלא מצינו הנהגה זו אצל רבותינו נשיאנו, חוץ מפעם אחת אצל אדמו"ר נ"ע, שכשנסע לנאות-דשא, חסרו אצלו בנשיעתו ענינים נעלים יותר, ולכן התעסק גם בליל ב' בענין נעלה זה דאמירת תיקון. אבל בנוגע לאמירת תיקון בליל א' דחג השבועות - בעיני ראיית, וכמו כן ראו אחרים, איך שנשיא דורנו אמר את כל התיקון. לא בדרך באם אמר כל תיבה ותיבה כו' אבל כפי הנראה, הוא אמר את כל התיקון מתחילתו ועד סופו".

ד. "יישר-כח על פירסום והדפסת התיקון-טעות בסיום ספר יצירה שאומרים ב"תיקון ליל שבועות"⁸, אשר, בליל שבועות יוכלו לטלטל ולהביא "תיקון ליל שבועות" המודפס (ביחד עם התיקון-טעות הנ"ל) לבית-הכנסת"⁹.

ה. לנצל¹⁰ את השעות שנותרו עד לאמירת תיקון ליל שבועות - לעורר ולפעול על כל אחד ואחד (שיכולים להגיע אליה) שאמירת תיקון תהי' באופן הראוי, כאילו מקבלה עתה מהר סיני, "מה להלן באימה וביראה כו' אף כאן כו"¹⁰.

ו. [הנ"ל הוא] על ידי זה שמסבירים לו (בסגנון המוכן לו) טעם הדבר - שהרי, "אימה ויראה כו'" לא נעשים על ידי תנועות חיצוניות, לנענע את עצמו אנה ואנה כו', כי אם ע"י רגש הלב, כתוצאה מההבנה בשכל - שברגע זה ממש הקב"ה קורא ושונה כנגדו!¹¹

ז. כאשר מדובר אודות פעולה על הזולת יש להזדרז ביותר, שאם לא יזדרז לפעול עליו מיד, מי יודע אם יפגשוה עוד הפעם לפני אמירת התיקון, ואפילו אם יפגשוה אולי לא יהי' לו פנאי לשמוע את דבריו¹².

ביקור בשכונות אחרות להוסיף בשמחת החג

א. כנהוג מכמה וכמה שנים שביים טוב הולכים לבקר בני ישראל שבבתי-כנסיות ובתי מדרשות בכמה וכמה שכונות¹³, כדי להוסיף בשמחת החג (על ידי ההתאחדות עם רבים מבני ישראל שבשאר שכונות), ובפרט על ידי אמירת [וחלוקת]¹⁴ דברי תורה ("פיקודי ה' ישרים משמחי לב"), נגלה דתורה ופנימיות התורה¹⁵.

ב. אף שביים טוב צריך לשמוח עם בני ביתו, וכן עם האורחים שמזמין לביתו, שאינו יכול להניחם ולילך למקום אחר¹⁶, הרי בודאי

8) ש"פ במדבר תשמ"ח התוועדיות ע' 409: "וכאן המקום לתת ישר-כח על. . . ביחד עם פירסום ההוראות ע"ד נתינת צרכי החג, והבאת הילדים לבית-הכנסת וכו'".

וראה ר"ד שם: "(וכאן המקום לעורר אודות התיקון בתיקונים לסיים בג' דברים טובים, וכמ"כ להוסיף את שלשת האהבות בסיום הזהר המובא בתיקון, כמדובר בזה בהתוועדות שלפנ"ז)". התיקון לטעות דפוס הנ"ל נדפס בסוף הקונטרס.
9) שם: "ובפרט שזה"ע ד"אוכל נפש", מאכל רוחני לנפש".

10) משיחת ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"ח - התוועדיות ע' 404: "ובנוגע לפועל: בעמדנו שעות ספורות לפני "זמן מתן תורתנו", יש לעורר עוה"פ אודות ההכנה למ"ת, לכל ראש - ע"י לימוד התורה כדבעי, "מה להלן כו', אף כאן כו'", כאילו קבלה היום מהר סיני, החל מאמירת "תיקון ליל שבועות" באופן האמור.

ובהדגשה - לא רק בנוגע לעצמו, אלא גם בנוגע לפעולה על הזולת, כלומר, כשם שצריכים להשתדל שיהיו לו כל צרכי החג, אכילה ושת"י כו', באופן של הרחבה, ובפרט ש"הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכס", שישמש בו במאכל ובמשתה", כמו כן צריכים להשתדל שיהיו לו צרכי החג **הרוחניים**, ולכל לראש - ההכנה המתאימה לקבלת התורה. ולכן, יש לנצל את וכו'".

11) שם ע' 405: "כי בנוגע לעצמו יש לו עדיין פנאי לפעול ענין זה מכיון שנשארו כמה שעות עד לאמירת התיקון, אבל בנוגע להזולת וכו'".

12) יום שמחת תורה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 210: "וכמדובר לעיל - שבדור האחרון במיוחד, פעלו וחיידו ("האט מען אויפגעטאן") שכבר בשמיני עצרת נמצאים בשמחה גדולה ביותר. ובפרט שמקשרים זאת עם היציאה לתהלוכות, גם מלשון הליכה הוספה "מחיל אל חיל". וכפי שהלכו גם בשנה זו לכמה וכמה מקומות, עכ"פ לג' מקומות, ושם שימחו רבים מישראל. וכמ"ש אדמו"ר הזקן בסידורו קודם הקפות "וגם כי עשה כן בבה"כ שלו אם הולך לבהכ"ס אחר שלא גמרו ירנן וישמח ג"כ עמהם".

13) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדיות ע' 288: "ויש להוסיף, שהעבודה עם הרגל ישנה גם בחג השבועות עצמו - ולדוגמא: הירקוד עם הרגל מצד שמחת יו"ט, וכן ההליכה ברגל לבתי-כנסיות כדי לשמח יהודים בשמחת יו"ט, כולל גם ע"י אמירת (וחלוקת) דברי תורה מענינא דיומא, התעוררות ע"ד לימוד התורה, חינוך ע"פ התורה, וכו"ב". וראה ראשי דברים אחרון של פסח, תנש"א: "ובזה מיתוסף על ידי זה - שמבלי הבט על הענין דעונג יו"ט היו כמה וכמה שכתתו את רגליהם ללכת לשמח בליל אחרון של פסח את בני ישראל, ודוקא לבתי כנסיות ובתי מדרשות. ועל ידי ששימחו את האנשים בעזרת אנשים, פעלו גם בנשים שבעזרת נשים, כולל גם הטף שביניהם. ובמיוחד שקשרו זאת עם דברי תורה [בכתב או בעל פה] שעליהם נאמר "משמחי לב".

14) אחרון של פסח תנש"א הערה הראשונה - התוועדיות ע' 279.
15) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדיות ע' 288: "שהרי זה היפך הענין דהכנסת אורחים שגדולה מהקבלת פני השכינה".

מוקדש לב"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת ח' רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or: www.iChossid.com

יחסי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יט. ועיקר ההוסיף בקביעות עתים לתורה יותר מ"שיעורא דילי" (לפנים משורת הדין) היינו, נוסף לכך שמנצל כל רגע פנוי ללימוד התורה, "לוקח" גם מהזמן שעוסק בעניני הרשות ע"פ התורה ומקדישו ללימוד התורה.²⁷

כ. ויתירה מזה, ש"לוקח" גם מהזמן שעוסק בעניני קדושה ומצוה (במצוה שאין זמנה עובר ויכולה להעשות ע"י אחרים) ומקדישו ללימוד התורה שהוא למעלה מכל המצוות.²⁸

כא. ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - ההוספה החדשה בלימוד התורה מוסיפה גם בקיום המצוות בהידור, וגם - בהעבודה דבכל דרכיך דעהו וכל מעשיך יהיו לשם שמים, כולל ובמיוחד - הוספה בנתינת הצדקה.²⁹

לחזק ולפרסם אודות שיעורי חת"ת

כב. "בזמן מתן תורתנו" שנעשה חידוש בכללות הענין דמתן תורה, הרי זה הזמן המתאים להחלטה תקיפה ביתר שאת ויתר עוז לחזק ולחדש הלימוד דשיעורי חת"ת [השייכים במיוחד לחג השבועות³⁰].³¹

כג. ההוספה בלימוד שיעורי חת"ת תהי' (נוסף על ההוספה בדיוק שמירת לימוד שיעורים אלה, ובהתלהבות וחיות - גם) בתוספת הבנה והשגה, ביתר התמסרות (בשימת-לב מיוחדת) להלימוד והבנת הלימוד, בחב"ד שבשכ"ל.³²

כד. גם אלה שלא (מדייקים, או לא) שומרים שיעורי חת"ת מאיזה סיבה שתהי', ואפילו אלה שעד עתה לא ידעו אודות שיעורי חת"ת (או גודל החשיבות דשיעורי חת"ת) - יתחילו לשמור שיעורי חת"ת מחג השבועות זה³³.

כה. יש לזרז ולעורר אודות לימוד שיעורי חת"ת ע"י הפירסום בכל מקום האפשרי³⁴ - הן בנוגע לחומש, "אין מקרא יוצא מידי פשוטו",

27 שם ע' 274-5. וראה יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדות ב' - התוועדות ע' 295-6: "בהמשך להמדובר לעיל אודות ההוספה בקביעות עתים לתורה - יכול לבוא ולטעון שבענין זה מתנהג רק כפי המתחייב ע"פ שולחן ערוך, ולא לפני משורת הדין, מדת חסידות, כיון שרוצה להוסיף יותר בעניני המסחר, באמרו, שכשירויח יותר יוכל להוסיף בנתינת הצדקה. אבן-הבוזק לידע אם כוונתו בשביל ההוספה בנתינת הצדקה היא בטהרתה, או שכונתו היא להעשירות שלו, היא - כשרואים אופן התעסקותו בעניני המסחר, עשושה רק המוטל עליו מצד הצינוי "ויברך ה' אלקיך בכל אשר תעשה", לעשות כלי לברכתו של הקב"ה, וסומך על ברכתו של הקב"ה, ובמילא, מקדיש זמנו הפנוי ללימוד התורה כו', ולא להיפוך, שמונח בתחבולות דעניני המסחר וכיו"ב, ובנוגע לעצמו מתנהג רק ע"פ החיוב הש"ע, כולל גם שמוצא היתר ע"פ ש"ע להסיר את אקנו, בה שעה ששערות הזקן הם כנגד "ג תיקוני דיקנא שעל ידם נמשכים "ג דרכים וצינורות לברכתו של הקב"ה לעשירות בגשמיות!" ושם יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדות ע' 283: "ועד"ז בעניננו: בחשבון הנפש בנוגע למצבו בקביעות עתים לתורה - צריך להתחשב ב"הרוצה להחמיר על עצמו - הרי זה משובח", וע"ז יתוסף בברכת הקב"ה בכל הענינים של".

28 יום ב' דחג השבועות תש"נ שם ע' 275.
29 יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדות ע' 282: "...בנתינת הצדקה, הקשורה עם תורה במיוחד. . . כמדובר ערב חג השבועות, כהכנה לזמן מתן תורתנו".
30 ראה יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדות ע' 281: "שיעורי חת"ת [חומש תהלים נתיא (ע"פ תקנת כ"ק מ"ח אדמו"ר)] - השייכים במיוחד לחג השבועות הקשור במיוחד עם שלושת רועי ישראל: משה רבינו - זמן מתן תורתנו, דוד המלך והבעש"ט שיום ההילולא שלהם הוא בעצרת: חומש - קשור עם משה רבינו, שקבל תורה מסיני; תהלים - ספר דוד נתיא זמירות ישראל; תנאי - תושב"כ דחסידות, המבאר בחב"ד שבשכ"ל תורת החסידות של הבעש"ט".
31 משיחת יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 292.
32 יום ב' דחג השבועות (התוועדות א') תשמ"ט - התוועדות ע' 270: "נוסף על ההשתדלות והדיוק בלימוד שיעורים אלו בכל יום ויום, צריך להיות השתדלות מיוחדת להוסיף בהבנה והשגה שבלמוד שיעורים אלו, אשר, לפעמים יכול להיות שמצד קוצר המשיג, או מפני שעסוק בענין שהזמן גרמא, ובכללות, בעשיית דירה לו ית' בתחונתו, חסר בהבנה והשגה שבלמוד שיעורים אלו, וסומכים על הלימוד בהבנה והשגה בשאר שיעורי תורה (או שסומכים על הלימוד דשיעורים אלו עצמם בהבנה והשגה - בשאר ימים), ולכן, יש לעורר במיוחד אודות שימת-לב מיוחדת על ההבנה וההשגה גם בלימוד שיעורים אלו, ובאופן דמוסיף והולך בהעיון והעמקה כו'".
33 יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 291: "ויש להוסיף בהדגשת החשיבות דלימוד שיעורי חת"ת - שבזמנינו זה מוכרח הדבר גם מצד מצב העולם ומצב בלי' וכו'".
34 שם ע' 291.

שיכולים לסדר ההליכה לבתי-כנסיות באופן שלא יגרע משמחת יום טוב והכנסת אורחים, כפשוטו¹⁷.

להתחזק בשיעורי תורה¹⁸

יא. ב"האי יומא" [=בחג השבועות] (ולאחרי דהימים שלפני זה) מקבל כל אחד ואחד כוחות חדשים להוסיף, ויתירה מזו - להתחיל פתיחה חדשה שהזמן הבא, וכל השנה תהי' "שנת תורה" - באופן נעלה, נעלה יותר מכפי שהי' עד עתה¹⁹.

יב. אף על פי שישנם כבר קביעות עתים לתורה - הרי מכיון שבכל שנה ניתוסף "האי יומא" חדש דזמן מתן תורתנו (נוסף על זה שבכל יום יהיו בעיניך חדשים) - צריך להעריך עצמו מחדש לפי מעמדו ומצבו עכשיו, לפי המצב החדש - להוסיף בכל שיעורי התורה, יותר מכפי רגילותו עד עתה²⁰.

יג. בפשטות: כל אחד ואחד יתבונן מחדש בשיעורים שלו בלימוד התורה - ולקבל על עצמו החלטות חדשות להוסיף בלימוד התורה, ובפרט - לימוד התורה בהבנה והשגה (שזהו עיקר בלימוד תורה שבעל פה)²¹.

יד. [בהנ"ל נכלל] הן אנשים, והן נשים (בנוגע להלכות הצריכות להן כו': כל מצות עשה שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה של תורה ושל דברי סופרים וכו'), והן טף - היות שלכל אחד ואחת נתן הקב"ה שכל [ובפרט ל"עם חכם ונבוני"], שייך אצלו הבנה והשגה בתורה - כל אחד לפי שכלו והשגתו²².

טו. [בהנ"ל] פרטיות [יותר] הוספה בכמות ובאיכות בכל שיעורי תורה - הן שיעורים הקבועים, ועוד ועיקר - להוסיף שיעורים חדשים בתורה [שבוה יש להאדם יותר תענוג וחיות, יותר מב"דיוטגמא ישנה"]²³.

טז. לכל לדאש - להתחזק בשמירת השיעורים הכלליים השוים לכל נפש, כמו: השיעורים בחומש תהלים ותניא (ראה להלן אות כ' ואילך), וכן השיעורים במשנה תורה להרמב"ם כהמנהג שנתפשט ללמוד ג' פרקים בכל יום, וכיוצא בזה²⁴.

יז. אף על פי שבהלימוד דג' פרקים ליום אי אפשר ללמוד כל השיעור בעיון המתאים, ילמדו על כל פנים הלכה אחת (וכיו"ב) בעיון והעמקה, כולל גם הלימוד וההוראה ב"לתקן הדעות", כמדובר כמה פעמים²⁵.

יח. והן השיעורים הפרטיים דכל חד וחד לפום שיעורא דילי, "כדת הניתנה לכל אחד ואחד בהלכות תלמוד תורה", ובמיוחד - להתחזק ולהוסיף בלימוד שיעורי תורה ברבים ובציבור²⁶.

17 יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 288.
18 ראה שיחת יום ב' דחג השבועות (התוועדות א') תשמ"ט - התוועדות ע' 270: "...ונתינת-כח מיוחדות ותוקף מיוחד כשמקבלים החלטות טובות בזה ב"זמן מתן תורתנו". . . כידוע פתגם כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו ש"חיה"ש הוא עת רצון מלמעלה. . . זמן המוכשר לעשות הכל לטובת לימוד התורה. . . באין מפריע משטן המקטרג כו', כיון ש"השית" מטריד את המקטרג כו'".
19 יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדות ע' 280.
20 שם ע' 281: "ובפרט שהקב"ה הוסיף לו ימים ושנים חדשים, מתוך בריאות הנכונה, ומסיר ממנו כל הבלבולים שיכולים להפריע למנוחת הנפש ומנוחת הגוף להתמסר ולהצליח כדבעי בלימוד התורה וקיום המצות - מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה - במילא צריך לנצל את הזמן להוסיף בלימוד התורה. וע"י ההחלטות גופא - שה' יראה ללבב - מוסיף הקב"ה עוד יותר בברכותיו בבני חיי ומוזני רויחי, בבריאות הגוף ובבריאות הנשמה [ויוצאים "ח כל הענינים ד"רופא ירפא" וכיו"ב ע"י לימוד ענינים אלו בתורה, ע"ד - הלכות דיעות להרמב"ם, ובפרט בהענינים הקשורים עם הדברים הצריכים תיקון אצלן]."
21 יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדות ע' 281.
22 שם ע' 281: "היות שלכאור'א נתן הקב"ה שכל [ובפרט ל"עם חכם ונבוני"]."
23 שם.
24 יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 274.
25 משיחת יום ב' דחג השבועות - התוועדות ב' תשמ"ט - התוועדות ע' 296.
26 יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 274-5: "כידוע גודל העילוי ד"יעשרה שיושבים ועוסקים בתורה" ת"ת דרבי"ם".

מוקדש לב"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

הן בנוגע לתהלים [אפילו שמצד טרדתו אינו אומרם מתוך עיון ולימוד³⁵] והן בנוגע לתנאים³⁶.

צו ודרישת השעה - שאנשים נשים וטף ייסדו שיעור תורה

כז. על של פועל באתי - להציע הצעה שהזמן גרמא, צו ודרישת השעה (בהדגשה יתירה כשנמצאים בסוף זמן הגלות ובסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו³⁷) ובודאי יפרסמו הדברים בכל מקום ומקום³⁸.

כח. נוסף על השיעורים בתורה שלומד כל או"א בעצמו - יקיים כאו"א ההוראה דדבר משנה "והעמידו תלמידים הרבה", ע"ז שייסד שיעור בתורה ללמד לאחרים, ומה טוב - ללמד לעשרה מישראל, ועד לתלמידים הרבה³⁸.

כח. ולהגיש שענין זה שייך לכל אחד ואחת מישראל, האנשים והנשים, שהחיוב דלימוד התורה שייך גם לנשים³⁹, ולכן צריכה כל אחת ואחת להשתדל לייסד שיעור בתורה ללמד לנשים אחרות⁴⁰, ומה טוב - לעשר נשים⁴¹.

כט. על דרך זה [הנ"ל] בנוגע לטף - שכל⁴² ילד וילדה ישתדל לייסד שיעור ללמד לילדים אחרים עניני התורה שלמד בעצמו, ובפרט שמטבע הקטנים שאוהבים וחפצים להשפיע על ילדים אחרים, וצריכים לנצל טבע זה ללימוד התורה⁴².

ל. כדי להוסיף עידוד וזירוז בקיום הצעה הנ"ל - כדאי ונכון שכל אחד ואחת יודיע לרב שלו, רב ומורה הוראה, מורה-צדק, וכיו"ב על פעולותיו ביסוד שיעורי תורה לרבים⁴³.

לא. אלה הרוצים - ישלחו הדו"ח ע"ג פתקא לכאן, לר' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, על מנת להביא ולהניח הפתקאות על הציון שלו וישאירם שם, עד שיעלו בלהב השמימה שע"ז יגרמו נחת-רוח למעלה⁴⁴.

מורי צדק (חג המצות⁴⁵)

(35) שם ע' 292: ("אמירת תהלים, אמירה בפה, עקימת שפתיו הוי מעשה [בהערה 83: אפילו בימים שמצד גודל טרדתו ("אנסו" ע"פ ש"ע) אינו יכול לאמרם מתוך עיון ולימוד, כי אם באופן של אמירה בחפזן]).

(36) שם ע' 292: "כאמור, החל מחג שבועות זה, אשר, עם היות שאחזין באמצע ענין, באמצע השבוע (בשיעורי חומש), באמצע החודש (בשיעורי תהלים), ובאמצע השנה (בשיעורי תנאי שמתחילים מ"ט סלו), מ"מ כיון שב"זמן מתן תורתנו" נעשה חידוש בכללות הענין דמתן תורה, הרי זה הזמן המתאים להחלטה תקיפה ביתר שאת וביתר עוז לחזק ולחדש הלימוד דשיעורי תה"ת".

(37) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 276: "...נוסף לכך שישנם רבים מישראל, אנשים נשים וטף, שמעמדם ומצבם בלימוד התורה לעת-עתה הוא בבחי' "אחר" ר"ל, ולכן ישנו חוב קדוש להביאם למעמד ומצב של "ב" (בגלוי) ע"י לימוד תורתו של הקב"ה, ניתוסף הדגשה יתירה - צו ודרישת השעה - כשנמצאים בסוף זמן הגלות ובסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו וכו".

(38) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 275: "ע"י לימוד תורתו של הקב"ה, ניתוסף הדגשה יתירה - צו ודרישת השעה - כשנמצאים בסוף זמן הגלות ובסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו וכו".

(39) תש"נ שם: "בהלכות הצריכות להן (שבזה נכלל גם החיוב דלימוד פנימיות התורה בעניני אמונת ה', אהבתו ויראתו כו', "ששה מצוות שחיובן תמידית").

(40) שם: "וכבר נהגו נשי ישראל בדורות שלפנינו (וביתר שאת בדורנו זה) להתאסף וללמוד תורה ברבים (ורואים במוחש גודל ההצלחה דשיעורי תורה ברבים לנשים, הן בנוגע להנשים עצמן, והן בנוגע לפעולתן בכל בני הבית), ולכן, נוסף על החיזוק וההוספה בהשתתפות דכל אחת ואחת בשיעורים אלה, צריכה כל אחת ואחת וכו".

(41) שם. ובהערה 97: "ואף שהעילוי דעשרה מישראל בנוגע לאמירת דבר שבקדושה הוא באנשים לאחרי בר-מצוה - יש לומר שגם בנשים וקטנים יש עילוי מיוחד **בעשרה**, מצד המעלה שבמספר עשר, "העשירי יהי קודש", הקשור עם עשר ספירות וכו'. ועצ"ע".

(42) תש"נ שם ע' 276: "שנוסף על לימודיהם בחדרים ובישיבות קטנות ישתדל כל ילד וילדה וכו".

(43) תש"נ שם ע' 277.

(44) תש"נ שם: "ונכמדובר כמ"פ שאין צורך באישור בכתב, כיון ש"חזקה" על בית הדואר שמביא המכתבים לתועדתם, "חזקה" יותר מג' פעמים בעבר שלא"חז" מביאים ומניחים אותם על הציון הקי, וישאירם שם, ברשותו של בעל הציון, ועד שיעלו בלהב השמימה, שע"ז יגרמו נחת-רוח למעלה, ובודאי שבעל הציון, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יעורר רחמים שיתוסף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה".

(45) תש"נ שם ע' 278: "חג השבועות נקרא בליובאוויטש (ע"ד הצחות) בשם "חג המצות", כיון שאז היו באים הרבנים - המורי צדק (ר"ת מ"צ) - לחגוג את החג אצל הרבי [כ"ק אדמו"ר

שיעשו אסיפה וידברו אודות הענינים העומדות על הפרק
לא. דבר נכון ביותר, שהרבנים "מורי צדק" שנמצאים כאן לרגל חג השבועות⁴⁶, יעשו אסיפה ויתדברו יחד אודות השאלות והענינים העומדות על הפרק⁴⁷, שההתדברות פנים אל פנים יש לזה תוקף רב יותר מעל ידי מכתבים⁴⁸.

לב. התדברות זו נוגעת במיוחד בדורנו זה ודורות האחרונים בכלל, כאשר ניתוספו שאלות וספיקות חדשות לאור ההתפתחויות והחידושים שנעשו בעולם ובמקום ומצב דבני ישראל, שלא היו במציאות בזמן חיבור השולחן ערוך⁴⁹.

לג. וכן בגלל ירידת הדורות וחושך הגלות - ניתוספו גם שאלות חדשות בעניני רפואת הנפש [במיוחד שמתקרבים לימי הקיץ⁵⁰], שעליהם צריכים הרבנים להיות "מורה צדק", ולהורות הוראות בזה על פי דיני התורה⁵¹.

לעשות התוועדות במוצאי שבועות

לד. [בתש"נ אמר:] בהמשך להתוועדות זו שמתקיימת ב"זמן מתן תורתנו" - כדאי ונכון שיערכו התוועדות חסידית נוספת בעלת ריבוי משתתפים גם במוצאי יום טוב, כדי להוסיף בהדגשת גודל השמחה ד"האי יומא דקא גרים⁵².

להוסיף בצדקה ב"יום טובו" - אסרו חג

לה. ב"יום טובו", "שבו ביום היו מקריבין עולות ראי' שלא היו יכולין להקריב ביו"ט עצמו" מממונו⁵³, צריך להוסיף על כל פנים בנתינת הצדקה מממונו, בזמן הזה, שלא יכולים להקריב הקרבנות בפועל⁵⁴.

(מורח"ש ב) נ"ע, ואח"כ אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר, ומסתמא כן היתה ההנהגה עוד קודם - אצל כ"ק אדמו"ר מהר"ש ואצל הצמח צדק. לחג הפסח לא היו הרבנים יכולים לעזוב את הקילתם, משום שאז צריכים להיות על אתר בכדי לענות על ריבוי השאלות הקשורות לפסח . . . ע"ז בחג הסוכות - ישנה ריבוי דינים וכו".

(46) תש"נ שם ע' 280: "ע"ז מובנת השייכות ד"חג המצות" - הרבנים "מורי צדק" - עם "זמן מתן תורתנו", כשבנ"י קבלו את התורה מחדש . . . (ובנ"י בכלל ו) רבנים בפרט מקבלים כח להיות "מורי צדק" ("מצר"ת), להורות ולתת הוראות ודיני צדק דתורה, צדק עם כל הפירושים ה"ל: (צדק ו)יושר, צדקה, וחסד - לפנים משורת הדין. ובה מקבלים הרבנים נוספת כח ע"ז שהם באים ל"זמן מתן תורתנו", "חג המצות", ל"ליובאוויטש" לרבם, ובנד"ד - בהמקום (בית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים) דל"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבו עבד עבודתו הק' במשך עשר שנים האחרונות שלו בחיים חיותו בעלמא דין, וקדושה לא זה ממקומה, ואדרבה - מוסיף והולך ואור, בהעבודה דפעולות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ע"י תלמידיו ותלמידי תלמידיו וכו".

ע"י תגינת "זמן מתן תורתנו" ב"ליובאוויטש", בהד' אמות דמקום הפצת התורה והפצת המעיינות חוצה, שבו לומדים וחוזרים את התורה דרבותינו נשיאנו, ובמיוחד בתורת החסידות - הרי זה מוסיף כח מיוחד בכל עניני התורה, כולל ובמיוחד - בהענין ד"מורי צדק", עד צדק באופן דמדת חסידות (לפנים משורת הדין), בהיותו מיוסד וחדור עם התורה וההדרכה דרבותינו נשיאנו בתורת החסידות, מאור שבתורה".

(47) שם ע' 281: "ובכללות - להיות "מורי צדק" הראויים לשמם ולהורות לבנ"י את דרך הצדק עד שיפעלו בכל יהודי להיות "מורה צדק" בחייו הפרטיים ובהנהגתו הפרטית; ולכן ישנה נתינת-כח מיוחדת מצד שהזמן גרמא - "זמן מתן תורתנו", והמקום גרמא - הדי' אמות דל"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו".

(48) תש"נ שם: "בין המעלות בפועל שישנן בכך שרבנים "מורי צדק" מתאספים ביחד במקום אחד, הוא - שזה נותן אפשרות להתדבר פנים אל פנים ולברר שאלות וספיקות שונות העומדות על הפרק, בכדי שיוכלו למלא יותר טוב את תפקידם בתור "מורי צדק", שההתדברות פנים אל פנים יש לה תוקף רב יותר ויש בזה יותר הצלחה מבשעה שמתדברים ע"י מכתבים ושלוחים וכיו"ב (כשכל רב נמצא במקומו - בשאר ימות השנה), וכפי שרואים בפועל".

(49) תש"נ שם: "שאלות אשר לא היו במציאות בזמן חיבור השולחן-ערוך, ובמילא דורש עיון מיוחד כדי לברר את השאלות - כמו לדוגמא, שאלות בנוגע למלאכות שבת להשתמש במכשירים שנתחדשו לאחרונה; שאלות בנוגע לטיפול רפואה חדשים [כולל - בנוגע לשיטת הרפואה שנק' "רפואה מונעת" ("פרעווענטיוו") (לדאוג לכך שמלכתחילה "לא אשים עלק"י), ע"ד מ"ש הרמב"ם, ש"כל המנהיג עצמו בדרכים אלו שהורינו, אני ערב לו שאינו בא לידי חולי כל ימיו"]".

(50) תש"נ שם: "זה נוגע במיוחד בזמן זה, תחילת ימי הקיץ - שאז מתעסקים יותר בעניני בריאות הגוף, ויש צורך לוודא שלא יבואו מזה לידי "וישמן ישורון ויבעטו".

(51) תש"נ שם.

(52) תש"נ שם ע' 293.

(53) יום ב' דחג השבועות - התוועדות ב' תש"ט - התוועדות ע' 286: "כי, עולות ראי' צריך

להביא מממונו דוקא (וממנו חולין, ולא ממעות מעשר שני, וכי"ב)".

(54) תש"מ"ט שם.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת ח'י רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא תלות על כותלי בית הכנסת, ומצוה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or: www.iChossid.com

יחסי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כינוס תורה

לערוך כינוס תורה באסרו חג, או בסמוך לו, בכל מקום

א. יש לעורר אודות המנהג בשנים אחרונות לערוך "כינוס תורה" 55 למחרת הפסח (נוסף לה"כינוס תורה" שנערך בחג הפסח עצמו, לאחר ימים הראשונים), כנהוג כאן, ונתפשט גם בעוד כמה וכמה מקומות. 56.

ב. מי שאין ביכלתו 57 (מאיזו סיבה שתהי) להשתתף בגופו ישתתף במחשבתו, כיון שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא, הרי זה נחשב כאילו נמצא בגופו בהמקום שבו נערך הכינוס-תורה. 58.

ג. להשתדל בפירסום מנהג זה בכל שאר המקומות שעדיין לא נהגו כן - שיערכו "כינוס תורה" בהמשך ובסמיכות להימים טובים, ב"אסרו חג", או בימים שלאחרי זה, באופן שיוכל להיות "ברוב עם", כפי תנאי המקום. 59.

ד. כשמחרת הפסח הוא ערב שבת - מתחיל ה"כינוס תורה" בערב שבת, והמשכו ביום ראשון לאחר השבת, שאז, יוכלו להשתתף בה"כינוס תורה" גם מערי השדה, ואם יוסיפו גם לאחר יום ראשון - מה טוב ומה נעים. 60.

ה. כשמדפיסים בקובץ הדברי תורה שמדברים בעת הכינוסים (בקלף נאה ורדיו נאה כו') 61, שגם אחרים יוכלו ללמוד בזה, על ידי זה - יהי

"והעמידו תלמידים", עד ל"תלמידים הרבה" [שזהו התכלית של הכינוס תורה] 62.

ימי התשלומין

להשלים כל עניני חג השבועות

א. כל ימי התשלומין 63 (עד י"ב סיון 64) - מסוגל[ים] ביותר לקבל החלטות טובות ולקיימן בפועל בכל הקשור ללימוד התורה, שכן, בידעו שזה עתה נתחדש 65 הענין ד"מתן תורה", בודאי יוסיף יגיעה יותר בלימוד התורה. 65.

ב. להשלים, גם מלשון שלימות 66, כל עניני העבודה ד"זמן מתן תורתנו", ולכל ראש - בנוגע ללימוד התורה, הן בנוגע להבנה והשגה בתורה, והן בנוגע להדגשת ענין המעשה (ואדרבה - באופן הדקדמת נעשה לנשמע), לימוד המביא לידי מעשה, בחיי היום-יום. 67.

ג. להתחזק ולהוסיף [עד באופן של חידוש 68] בלימוד התורה, החל משיעורי חת"ת, שיעורי הרמב"ם, וכן בכל שאר שיעורים וקביעות עתים לתורה, הן בנגלה דתורה והן בפנימיות התורה [באופן של הבנה והשגה בחב"ד 69] 70.

ד. כולל ובמיוחד - להוסיף בהפצת התורה ובהפצת המעיינות חוצה [במיוחד בג' ימים לפני ט"ו סיון שנחשבים למציאות אחת, ראה לקמן טו סיון 71] 72. וכן להוסיף בכללות הענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל 73.

[עייני בארוכה לעיל "חג השבועות" אות י"א ואילך]

62) משיחת ש"פ אחרי תשמ"ט - התועדויות ע' 71: "...ומזה גם הלימוד בנוגע ל"כינוס התורה"... שתכליתם צ"ל גם "והעמידו תלמידים הרבה".

אחד מהדברים לוודא זאת - על ידי זה שמדפיסים בקובץ וכו'.

63) משיחת ב' דחה"ש וש"פ נשא תש"נ - התועדויות ע' 273-4: "זמן מתן תורתנו", יום השבת שלאחרי (גמר ושלימות - "ויכולו" - דכל ימי השבוע), וכל ימי התשלומין וכו'.

64) שם ע' 274 הערה 74: "כפס"ד רבינו הזקן בסידורו - ולהעיר, שיש אומרים שגם י"ג סיון בכלל משום ספיקא דיומא (הובא בשע"ת או"ח סק"א סק"ט). ראה בארוכה שיחת מוצאי י"ב סיון תשמ"ט - התועדויות ע' 329.

65) שם ע' 274: "נתחדש הענין ד"משה קיבל תורה מסיני ומסרה כו" עד לכא"א מישראל שבדורנו זה, ובפרט כשמבונן ש"הניח הקב"ה את העליונים ואת התחתונים ולא בחר בכולם כי אם בישראל עמו. . . לקרבם אליו בקירוב ויחוד אמיתי בהתקשרות הנפש ממש בבחי' נשיקין פה לפה לדבר דבר' ה' זו הלכה ואתדבקות רוחא ברוחא היא השגת התורה וידיעת רצונו וחכמתו דכולא חד ממש" (כמ"ש רבינו הזקן בספר התניא) בודאי יוסיף וכו'.

66) וראה שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התועדויות ע' 313: "ובזה גופא - לא רק "תשלומין" כפשוטו, שאם ה' איזה חסרון בעניני העבודה ד"זמן מתן תורתנו" יזולים וצריכים להשלים את החסרון, אלא גם "תשלומין" מלשון שלימות. היינו, להוסיף בכל עניני "זמן מתן תורתנו" באופן של שלימות".

67) משיחת ש"פ נשא תשמ"ח - התועדויות ע' 469.

68) ט' סיון - בעת ה"יחידות" תנש"א - התועדויות ע' 303: "בבואנו מ"זמן מתן תורתנו" שבו נעשה חידוש בכללות הענין דמ"ת, וניתנים לכא"א מישראל כוחות מחודשים בכל הקשור לקבלת התורה - צריך כא"א מישראל להוסיף עוד יותר בלימוד התורה, הן נגלה דתורה והן נסתר דתורה (כשם שבמ"ת ה' הגילוי דמעשה מרכבה), עד להוספה באופן של חידוש, ועד לחידוש ממש וכו'.

69) שם ע' 304: "והדגשה מיוחדת בנוגע להוספה בנסתר דתורה (מעשה מרכבה שנתגלה במ"ת) - שצריך להיות (א) באופן של אולפנא (כמודגש באל"ף ד"אנכי") ולימוד בהבנה והשגה, ובאופן ד"כפליים לתושי". "אללפך חכמה אלאפך בינה", כולל גם (החיבור דחכמה ובינה ע"י (הזעת ג' המוחין חב"ד, כמודגש בתורת חסידות חב"ד שנתגלתה ונתבארה ע"י רבינו הזקן, המקבל האמיתי של הבעש"ט, שיום ההילולא שלו בחג השבועות וכו'.

70) שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התועדויות ע' 323: "יש לנצל את יום האחרון מימי התשלומין ד"זמן מתן תורתנו" (כולל גם ההכנה לחמשה עשר בחודש שבו קיימא סיהרא דירחא תליתאי באשלמותא) לקבל החלטות טובות ולקיימן תיכף בפועל ממש - להתחזק ולהוסיף וכו'.

71) וראה שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התועדויות ע' 313: "לאחרי ג' ימים שנחשבים למציאות אחת - באים לחמשה עשר בסיון. . . ולכן, הרי זה הזמן המתאים לעורר אודות ההשלמה והשלימות בכל הקשור ל"זמן מתן תורתנו", החל מהוספה בקביעות עתים לתורה ע"י כא"א מישראל, כולל גם בנוגע לפנימיות התורה, נשמתא דאורייתא".

72) ט' סיון - בעת ה"יחידות" תנש"א - התועדויות ע' 304: "(ב) באופן ד"פיוצו מעיינותיך חוצה", שעי"ז אתי מר דא מלכא משיחא, דוד - שיום ההילולא שלו בחג השבועות וכו'.

73) שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התועדויות ע' 323.

55) ראה משיחת ש"פ אחרי תשמ"ט - התועדויות ע' 68: "א' מהטעמים למנהג שהונהג לאחרונה (כבר כמה שנים), שבהמשך ובסמיכות לחג הפסח, יעשו "כינוס תורה"... שכ"כ שק"ט ומפללים בדברי תורה - כי בהמשך לחג הפסח מתחיל מחדש הענין ד"משה קיבל תורה מסיני" תושב"כ ותושבע"פ (וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש), במילא הרי זה זמן המתאים להוסיף בלימוד התורה, והגם שהכינוס תורה הוא מנהג ישראל (ולא חיוב) - הרי מקיימים ע"ז - בשעת הכינוס - מ"ע מן התורה דת"ת וד"ת דרבינו, וביחד עם זה - עם הרגש והתלהבות שניתוסף ע"י מנהג, וע"י רבינו". וראה משיחת יום ב' דחג השבועות (התועדות ב') תשמ"ט - התועדויות ע' 294: "שגם שיעורים שהם מזמן לזמן, ועד כמה פעמים בשנה בלבד, כשהם באופן של קביעות, יש להם תוקף כמו ענין תמיד, כפי שמצינו בקרבנות, שכל קרבן שזמנו קבוע דוחה שבת, כמו קרבן תמיד שזמנו בכל יום ממש. . . כולל ובמיוחד חג השבועות, שלהיותו "זמן מתן תורתנו" הרי זה הזמן הכי מתאים לעריכת "כינוס תורה".

56) משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התועדויות ע' 61: "ויהי רצון שיתוסף ויתפשט ויתקבל בכל שאר המקומות".

57) שם: "ולכל לראש - יכריזו ע"ד הכינוס תורה, המקום והזמן, וכל שאר הפרטים הקשורים עם הכינוס תורה, והעיקר - שכולם ישתתפו בהכינוס תורה, כל מי שיש ביכלתו ישתתף בהכינוס תורה בגופו, ומי שאין ביכלתו וכו'". [בענין ההכרזה ע"ד כינוס תורה ראה גם משיחת יום ב' דחג השבועות (התועדות ב') תשמ"ט - התועדויות ע' 298: "ואח"כ צוה ל"ק אדמ"ר שליט"א להכריז ע"ד ה"כינוס תורה". ושם ע' 296. ועוד].

58) שיחת אחרון של פסח תש"נ - התועדויות ע' 78: "ובפרט שמעלת המקום שבו נערך הכינוס תורה - ביהכ"נס וביהמ"ד של ל"ק מו"ח אדמ"ר נשיא דורנו - מועילה ומסייעת להחשב כמו שנכלא גם בגופו".

59) משיחת יום ב' דחג השבועות (התועדות ב') תשמ"ט - התועדויות ע' 294: "ואכן המקום להציע שישתדלו בפירסום... ויש להוסיף, שבנוגע לכל הענינים... יש נתינת כח מיוחדת (לא רק מהענין דמ"ת, אלא) גם מהענין דהקדמת נעשה לנשמע לפני מ"ת, היינו, שגם כשחסר בהבנה בשלימות בכל הני"ל, יש לעשות זאת גם באופן של הקדמת נעשה לנשמע".

וראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התועדויות ע' 62: "...כולל גם ההכרזה וההתעוררות שישלחו עתה לערוך "כינוס תורה" גם במקומות שמאזיה סיבה שתהי לא הונהג עדיין מנהג זה. ויה"ר שמהם יראו וכן יעשו גם בכל שאר המקומות, ובפרט כשדואים שמוסיפים עוד יותר (במקומות שכבר נתקבל המנהג) - הן בכמות והן באיכות, כולל גם הוספה במספר המשתתפים בה"כינוס תורה" יותר מאשר ע"ד הרגיל בשנים הקודמות, ומתוך שמחה וטוב לבב". וראה משיחת ש"פ אחרי תשמ"ט - התועדויות ע' 69: "כדאי לעורר את בני ישראל בכל מקום ומקום האפשרי, שדבר נכון וטוב מאד שיעשו "כינוס תורה", בימים אלו בשבוע זה (בסמיכות לחג הפסח), או על כל פנים בשבת הבאה או בימים שלאחרי זה (בכל מקום לפי תנאי המקום והזמן), ובמקומות שכבר עושים "כינוס תורה" - יוסיפו בזה, בכמות ובאיכות".

60) משיחות אחרון של פסח תשמ"ט - התועדויות ע' 61-62: "משא"כ בערב שבת, שלא יוכלו לבוא ולהשתתף בה"כינוס תורה" כדי שלא יגרע במעשיהם ועבודתם ופירותיהם במקום מושבם ביום השבת".

61) שם: "שעל ידי זה ישנם הדברי תורה באופן ד"תשים לפניהם", כשולחן הערוך ומוכן לאכל לפני האדם".